

Arbeidshof Brusel žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

Je soud státu přijetí oprávněn přezkoumat nebo posoudit existenci pracovněprávního vztahu mezi podnikem, který vysílá zaměstnanou osobu a vyslanou zaměstnanou osobou s ohledem na skutečnost, že pojem „podnikem, pro nějž obvykle pracuje“ uvedený v čl. 14 odst. 1 písm. a) nařízení (EHS) č. 1408/71⁽¹⁾ vyžaduje (podle rozhodnutí č. 128), aby během doby vyslání zůstal zachován pracovněprávní vztah?

Je soud jiného členského státu než toho, který vydal uvedené osvědčení (formulář E 101), oprávněn nevízt toto osvědčení v úvahu nebo prohlásit jej za neplatné, pokud je podle něj při posouzení předložených skutkových okolností nesporné, že mezi podnikem, který vysílá zaměstnanou osobu a vyslanou zaměstnanou osobou neexistoval během doby vyslání žádný pracovněprávní vztah?

Je příslušný orgán státu vyslání vázán rozhodnutím soudu státu přijetí, který za výše uvedených okolností nevezme v úvahu nebo prohlásí za neplatné výše uvedené osvědčení (formulář E 101)?

(¹) Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, s. 2).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podané usnesením Bundesgerichtshof ze dne 11. října 2004 ve věci Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH proti dědicům zůstavitele Dietera Deppeho: 1. Ulrichu Deppemu, 2. Hanne-Rose Deppe, 3. Thomasi Deppemu, 4. Matthiasi Deppemu, 5. Christine Urban roz. Deppe (C-7/05), proti Siegfriedu Hennigsovi (C-8/05) a Harmutu Lübblemu (C-9/05)

(Věc C-7/05, C-8/05, C-9/05)

(2005/C 82/15)

(Jednací jazyk: němčina)

handverwaltungs GmbH proti dědicům zesnulého Dietera Deppeho: 1. Ulrich Deppe, 2. Hanne-Rose Deppe, 3. Thomas Deppe, 4. Matthias Deppe, 5. Christine Urban roz. Deppe (C-7/05), proti Siegfriedu Hennigsovi (C-8/05) a Harmutu Lübblemu (C-9/05), které došlo kanceláři Soudního dvora dne 14. ledna 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Bundesgerichtshof žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

1) Je dodržen požadavek vyměření úhrady ve smyslu čl. 5 odst. 2 nařízení (ES) č. 1768/95⁽¹⁾, že výše úhrady musí být „výrazně nižší“ než částka, která je požadována na stejném území za licenční výrobu rozmnožovacího materiálu téže odrůdy, také tehdy, pokud je úhrada vyměřena paušálně jako 80 % této částky?

2) Obsahuje čl. 5 odst. 4 a 5 nařízení (ES) č. 2605/98⁽²⁾ hodnotové určení výše úhrady za přesévání stanovené zákonem?

Pokud ano: Je toto určení výrazem obecné myšlenky také pro přesévání, která se uskutečnila před vstupem nařízení (ES) č. 2605/98 v platnost?

3) Zahrnuje úloha dohody mezi organizacemi držitelů odrůdových práv nebo zemědělců jakožto pokynů ve smyslu čl. 5 odst. 4 nařízení (ES) č. 2605/98, že tato, je-li stanovena zákonem, bude ve svých ústředních prvcích (parametry výpočtu) převzata i tehdy, jestliže nejsou držitelé odrůdových práv při výpočtu podle zákona známy všechny potřebné parametry ležící ve sféře zemědělce, které jsou nutné pro výpočet úhrady na základě dohody, a jestliže mu v tomto ohledu nepřísluší proti zemědělcům také nárok na sdělení odpovídajících skutečností?

4) Stanoví čl. 5 odst. 5 nařízení (ES) č. 2605/98 horní hranici úhrady smluvních nebo zákonných úprav?

5) Může být přibrána dohoda mezi profesními skupinami jakožto pokyn ve smyslu čl. 5 odst. 4 nařízení (ES) č. 2605/98, když sazba úhrady překračuje 50 % částky podle čl. 5 odst. 5 nařízení (ES) č. 2605/98?

(¹) Úř. věst. L 173, s. 14.

(²) Úř. věst. L 328, s. 6.